



Nytt album: Bjørn Alterhaug Quintet spiller inn ny plate neste uke. Foruten flere Alterhaug-komposisjoner inneholder den bearbejdelser av folkemelodier og en tributt til utvalgte komponister innen kunstmusikken. Foto: VERONIKA SØUM

Alterhaugs tributt til klassikerne

I neste uke går Bjørn Alterhaug Quintet i studio i Oslo for å spille inn et nytt album.

Det blir en heftig uke i hovedstaden. Konsert i Jazzakademiet, Konserthusets lille sal 5. mars før to dager i studio, og 8. mars to timers kafékonsert på Herr Nilsen.

Bearbejdelser av musikk fra komponister i det klassiske segmentet blir en viktig del av den nye cd-en, som også rommer originalkomposisjoner av Bjørn Alterhaug og musikk laget over folketoner.

– Komponister har alltid brukt hverandres temaer. Vi brukte «Libera me»-satsen fra «Requiem» av Gabriel Fauré på vår forrige innspilling, «Songlines» i 2009. Denne gangen henter vi musikalsk stoff fra komponister som Chopin, Verdi og Grieg, sier Bjørn Alterhaug.

Kvintetten ble etablert i 2007. – Syv års levetid er lenge for et jazzband i dag, sier Alterhaug.

– De yngre bandmedlemmene har en aldri hvilende kraft og åpenhet, mens vi eldre bærer på flere erfaringer, og ro.

BJØRN ALTERHAUG

– Musikere slutter, andre kommer til, ideer og konsepter endrer seg og nye band oppstår. Men å ha spilt sammen så lenge har mange gode virkninger.

Ulik alder, mye energi

Kanskje er kombinasjonen i denne kvintetten ekstra sliteslakter. Alle er toppmusikere i sin sjanger og har et navn både nasjonalt og internasjonalt. Foruten Bjørn Alterhaug på kontrabass teller den John Pål Inderberg, barytonsaksofon, Frode Nymo, altsaksofon, Vagleik Storås, piano og Erik Nylander, trommer.

– Spesielt tror jeg alderssammensetningen er heldig. Den ble gjort med hensikt, forteller Bjørn Alterhaug.

– I utgangspunktet dekket vi aldersspennet fra trommeslageren som var i 20-årene, til jeg, som var litt over 60. Nå er to av

musikerne i hver sin ende av 30-årene, en er 50 og John Pål og jeg er i hver vår ende av 60-årene.

– Hva oppnår dere med det store aldersspennet?

– Erfaring har vi alle, men ulik erfaring. Et band som rommer tre musiker generasjoner gir synergieffekt, en sosial og musikalsk dynamikk, som ikke ville vært til stede i samme grad hvis vi hadde vært mer jevnaldrende, forklarer Bjørn Alterhaug.

– Noe ligger også i kryssende energier: De yngre bandmedlemmene har en aldri hvilende kraft og åpenhet, mens vi eldre bærer på flere erfaringer, og ro. Med roen kommer også en musikalsk selvtilitt.

Improvisasjon og selvtilitt

Begrepet selvtilitt åpner opp for et svært kapittel når det gjelder jazz og utdanningen av nye musikere ved Institutt for musikk, NTNU. I en årrekke underviste Bjørn Alterhaug nye generasjoner musikere på jazzlinja. Som professor ved instituttet har han forsket på fenomenet improvisasjon. Han arbeider stadig med å spre kunnskap og nye innsikter om det.

– Improvisasjon ble i utgangspunktet møtt med skepsis innenfor academia. Men det er en misforståelse å tro at improvisasjon er tilfeldighetenes spill. For å bryte med skjema og nedteg-

nede noter må man kunne stoffet sitt til bunns. Improvisasjon er planlagt virksomhet, det springer ut av dyp kjennskap til stoffet.

Bjørn Alterhaug har vist at også andre felter enn musikken har noe å lære av jazzmusikerens vilkår: Å våge å stole på sin egen ballast og oppfinnsomhet, og sette den i aktivt spill og samspill.

Råd fra Ben Webster

– Troen på at du som musiker har noe eget å komme med, er helt avgjørende for å improvisere, understreker Alterhaug.

– Da tør du også å vise fram svakheter. Det blir et gi- og ta-forhold. Autoritetsforhold gjør musikken dårlig, sier han, og minnes første gang han spilte med tenorsaksofonisten Ben Webster, da han var i Trondheim rundt 1970.

– Jeg hadde selvfølgelig enorm respekt for ham og gjorde alt for å lytte til spillet hans og støtte ham. «Lytt, men ikke for mye, på meg, da mister du deg selv; spill deg selv, for jeg trenger ditt initiativ for å spille mitt beste – da låter bandet best», sa Ben Webster. Det har jeg aldri glemt, sier Bjørn Alterhaug.

TONE MØRKVED 951 98 729
tone.morkved@adresseavisen.no

For dem som lytter konsentrert

Ettertenksom musikk med vakre partier som belønning for dem som lytter konsentrert.

Det midnorske jazzmiljøet har vært usedvanlig aktive på platefronten etter nyttår. Grovt regnet et titalls utgivelser med musikere fra dette miljøet er kommet de siste ukene.



ALBUM
Trondheim Jazz Orkestret & Elin Rosseland: «Ekko»

Elin Rosseland og Trondheim Jazzorkester står for en av de mest sentrale av dem. «Ekko» er en ny innspilling av verket som ble urframført under Trondheim Jazzfestival i 2010. Rosseland har skrevet både musikk og tekst, og det hele er innspilt i Øra studio, bortsett fra to konsertopptak fra Bjugn kulturhus og Dokkhuset.

For å høre ekko, må man vanligvis ha skarpstilte ører. Det gjelder på en måte dette albumet også, for mange av de ni låtene er meditative og lavmælte, og musikerne bruker sjelden sterke virkemidler. Det er ofte i detaljene denne musikkens styrke ligger.

Rosseland er en slik type komponist. Hun overfaller ikke lytterne med sterke og tydelige effekter, men hun skaper noen usedvanlig vakre partier for dem som lytter konsentrert og tålmodig. Hun er heller ikke en vokalist som tar hardt i, men det blir balansert av hennes vokalpartner Thomas Eidsvåg.

Litt mer publikumsfrieri kunne hun nok ha unnet seg. Og de som synes mye midnorsk jazz i for stor grad nærmer seg samtidsmusikken, bør nok velge andre album enn dette.

Samtidig er det mye å glede seg over. De 12 musikerne, hvorav halvparten er kvinner, leverer en rekke fine passasjer, både når hver og en av dem får utfolde seg, og i samspill.

Saksofonist Hanna Paulsen, som har satt sitt preg på flere album bare i løpet av få uker, spiller fint også her, og det samme gjelder gitarist Hedvig Mollestad Thomassen, som jeg gjerne skulle hørt mer av.

Bunnsolide folk som Vagleik Storaas, piano, Jo Fougner Skaansar, bass, og Trond Kopperud, trommer, sørger for et luftig og fleksibelt fundament for det hele.

ANMELDT AV TRYGVE LUNDEMO

Høydepunkt: «Is»